

RASKAN

Ed 4-2010

COLOFON

Redactie

Myra Rooselaar, Jiska Houtman,
Rudolphine Eggink en Suzan Meijer

Email: redactie@raskan.nl

Aan dit nummer werkten mee:

Myra Rooselaar, Suzan Meijer,
Margaret de Koning, Sylvia Scheen,
Helga Bruggink, Diny Veldhuisen,
Rudolphine Eggink en Arnold Vermeulen

Druk Jonge Helden BV, Giesbeek

Advertentie tarieven

Zwart-wit advertentie's

¼ pagina € 11,50 per plaatsing

½ Pagina € 21,50 per plaatsing

1/1 pagina € 42,00 per plaatsing

Full colour advertentie's

¼ pagina € 20,00 per plaatsing

½ pagina € 32,50 per plaatsing

¼ pagina € 80,00 per jaar (5x)

½ pagina € 127,00 per jaar (5 x)

Tarieven commerciële advertenties

op aanvraag. Verdere informatie

verkrijgbaar bij Arnold Vermeulen.

**VOOR ALLE ADVERTENTIES GELDT:
KANT EN KLAAR AANLEVEREN.**

Lidmaatschap

Aan en afmeldingen en adreswijzigingen

Alleen bij de ledenadministratie

Arnold Vermeulen

Ambonstraat 86

1782 SK Den Helder

Tel: 0223 681577

Email: ledenadministratie@raskan.nl

Een abonnement/lidmaatschap kan op ieder moment ingaan. Opzegging van het abonnement/lidmaatschap alleen schriftelijk vóór 1 December van het lopende jaar.

Abonnement € 19,50 per jaar

Alleen leden en abonnees kunnen in aanmerking komen voor de services van RASKAN zoals plaatsing van nestjes en dekkaters.

Gezinslidmaatschap exclusief blad € 7,00

Lezers uit het buitenland dienen bij te dragen in de extra portokosten.

Bank: Rabo: 1473.71.805

©RASKAN Magazine verschijnt 5 x per jaar. Alle-onder naam gepubliceerde artikelen vallen buiten de verantwoordelijkheid van het bestuur en de redactie. De redactie behoudt zich het recht voor artikelen en advertenties zonder opgaaf van redenen te weigeren en/of in te korten.

Bezoek ook eens onze website:

www.raskan.nl

INHOUDSOPGAVE

De bende van de Boetzelaerlaan X	4
Een kansloos Somali kitten	6
De strijd tegen kattenhaar	8
Stewardcursus	9
Kattebelletjes	10
De kater is ontwaakt.	12
Tamarin brengt vreugde in verpleegtehuis	14
Ter Leeringh en de vermaeck XVIII	16
Familieberichten	18
Showuitslagen	20

Coverboy

Silfescian Xochipili Uriah

Somali zwart zilver, geboren op 30 juli 2008,
NL.FE.L08.SOM.010.1

Fokker: Suzan Meijer; Eig: Diny Veldhuisen.

Ouders	Grootouders	Overgrootouders
		Lynxlike Jonathan (SOM ns)
	EC Bijeto's Effy von Silver (SOM ns)	
		Piogatta's Amanda (SOM ns)
Ch.Maverick of Timbavati (SOM ns)		Silfescian Kathlena's Dempsey (SOM os)
	Feline on Fire of Timbavati (SOM o)	
		Sweet Coconut Candy of Timbavati (SOM os)
		Moonschea Moonlight Darkwind (SOM ns)
	van Doekojska's Gotie Star (SOM ns)	
		Ch.Sweet Sensation's Desteny (SOM ns)
Silfescian Shabanou Raiza (SOM ns)		Silfescian Indy (SOM os)
	Silfescian Kadima Kirana (ABY ns var)	
		Ch. Black Silver Jade af Fredenslund (ABY ns)

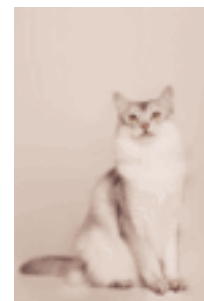

Foto: Fred Veldhuisen.

NOODKREET

NOODKREET: dringend bestuursleden gezocht!

Beste liefhebbers van Abessijnen en Somali's.

In plaats van het gewone voorwoord, zien we ons deze keer helaas genoodzaakt op deze plaats een heuse noodkreet te plaatsen! Wij zijn namelijk dringend op zoek naar vrijwilligers die willen toetreden tot het bestuur van Raskan.

Al eerder plaatsten we een oproep voor nieuwe medewerkers voor de redactie en het bestuur. Tot onze grote vreugde hebben we in de persoon van Myra Rooselaar een zeer toegewijde redactiemedewerkster gevonden en Margaret de Koning heeft ook haar toezegging gegeven. Daarnaast zijn er inmiddels vergevorderde plannen om een nieuwe website te maken, wat samen met het blad de basis vormt van een rasclub. Maar dit kan absoluut niet zonder de bestuurlijke kant van de club en dit geeft nu precies reden tot grote bezorgdheid.

De eerdere oproepen hebben helaas (nog) niet geleid tot nieuw bloed in het bestuur en juist daar is het zo hard nodig. De twee bestuursleden die eerder dit voorjaar aftraden, zijn nog niet vervangen en hun taken worden door de overige drie leden overgenomen. Maar ook deze mensen geven aan met hun functie te willen gaan stoppen...

Het is nooit makkelijk geweest vrijwilligers voor deze functies te vinden, maar nu lijkt het haast onmogelijk. Helaas heeft Raskan als rasclub van Felikat de beperking dat de medewerkers lid van Felikat moeten zijn. Bijkomend probleem is dat in de loop van de 33 jaar dat Raskan bestaat de Catfancy erg veranderd is. Er kwamen steeds meer andere verenigingen en rasclubs, waardoor de aantal beschikbare vrijwilligers verdeeld werden. Daarnaast neemt in onze veranderende samenleving op alle gebieden van vrijwilligerswerk het aanbod af; van toezichthouders bij de speeltuin, inzet voor goede doelen tot medewerkers in het verenigingsleven. De vergrijzing mag dan op sociaal-economisch gebied tot zorgen leiden; vergrijzing in het vrijwilligerswerk doet dit ook.

Internet heeft een grote rol in ieders leven gekregen en zou ook een rol spelen bij het gebrek aan animo voor vrijwilligerswerk. Voor informatie wendt men zich minder tot een vereniging voor telefonische of schriftelijke informatie (is bijv. ook heel goed merkbaar bij de pup- en kitteninformatie van alle rasverenigingen) waardoor de kans kleiner is dat er een vorm van betrokkenheid met de vereniging kan ontstaan. Men gaat zelf op zoek naar informatie op het internet. Daar kunnen en moeten rasverenigingen op inspelen. Iedereen kan van alles beweren op zijn eigen website of zelfs Marktplaats, maar van rasverenigingen zou de zoeker mogen aannemen dat die informatie betrouwbaar is.

Helaas kan zo'n betrouwbare site niet draaien zonder medewerkers en een rasclub. Voor de financiering én voor de betrouwbaarheid van de informatie. De leden van de vereniging kunnen via de ALV hun bijdrages leveren aan die informatie. Deze democratische invloed op een vereniging vergroot de betrouwbaarheid van de informatie.

Voor zover nu bekend spelen er nu geen verschillende opvattingen over hoe je anno 2010 zo verantwoord mogelijk een nestje moet fokken en over welke testen een fokdier dient te beschikken, maar omstandigheden en visies kunnen veranderen en juist dan is het belangrijk voor het ras dat de informatie-overdracht hierover toetsbaar is via de leden van de vereniging.

Raskan opheffen ????

Wanneer er geen nieuwe vrijwilligers gevonden worden, dan rest het huidige bestuur, mede door persoonlijke omstandigheden, niets anders dan de komende Algemene Ledenvergadering voor te stellen om tot opheffing van de oudste rasclub voor Abessijnen en Somali's over te gaan. Bij deze dus een noodkreet om vrijwilligers die bestuurstaken op zich willen nemen. Graag brengen de huidige medewerkers de aangeelde vrijwilligers met elkaar in contact zodat zij met elkaar hun ideeën kunnen bespreken.

We hopen dat er voldoende animo bestaat om Raskan als rasclub binnen Felikat en de Fife te behouden.

Geïnteresseerd? Neem dan svp contact op met een van de bestuursleden via redactie@raskan.nl.

BESTUUR

De rasclub Abessijnen en Somali's Nederland is opgericht op 7 januari 1977 als onderdeel van de Nederlandse vereniging van fokkers en liefhebbers van katten "Felikat".

VOORZITTER

Huibert Meijer
Bloemertstraat 14
2011 JP Haarlem
tel: 023 532 17 74
email: voorzitter@raskan.nl

Taken: Bestuursraad, Contacten andere verenigingen, Gezondheid en Welzijn.

SECRETARIS

Piet de Haan
Alexander Bellstraat 81
1972 RB IJmuiden
tel: 0255 513 182
email: secretariaat@raskan.nl

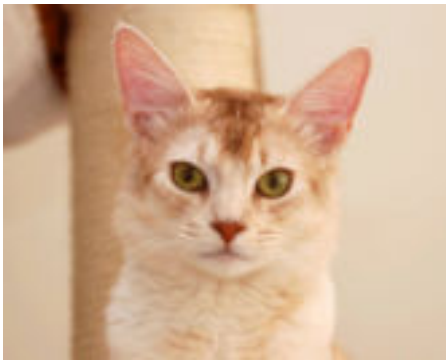
Taken: Activiteiten, standbeheer.

PENNINGMEESTER

Arnold Vermeulen
Ambonstraat 86
1782 SK Den Helder
tel: 0223 68 15 77
email: penningmeester@raskan.nl

Taken: Ledenadministratie, verzending clubblad, homepage.

Lid.Vacant

De bende v/d Boetzelaerlaan X: Momo

door Rudolphine Eggink

Telkens weer verbaas ik me over hoe snel veranderingen zich kunnen voltrekken. In de vorige aflevering vertelde ik jullie dat we Nea zouden moeten herplaatsen omdat ze behalve Flavia ook Nardi niet meer om zich heen durfde. Dat was half april. Eind april ging ze op proeflogeren bij haar nieuwe mensen terwijl wij een weekje in Wenen doorbrachten. Dat beviel van beide zijden zo goed dat de logeerpartij omgezet werd in een permanent verblijf. Afgezien van het verdriet dat we een geliefde kat moesten herplaatsen hadden wij en zij het niet beter kunnen treffen. Ik heb haar inmiddels al een paar keren opgezocht en ze lijkt haar draai helemaal gevonden te hebben. Nea woont nu in Leiderdorp in een ruime flat op 8 hoog met riant uitzicht en een balkon. Ze heeft zeer toegewijd personeel dat haar hoogstens een halve dag alleen laat en braait er verder ook nog eens ongenoemd de boter uit. Ze is de koningin in huis. Ze heeft haar eigen kamer en haar eigen stoel in de woonkamer. Bezoek dat daar nietsvermoedend op plaatsneemt weet ze er binnen de kortste keren weer uit te werken door over ze heen te gaan lopen en veel haren te laten vallen. Bovendien heeft ze haar nieuwe man getraind om haar iedere dag rond 12 uur een plakje ham (York ham, we doen het niet voor minder) te bezorgen. Als dank daarvoor gaat ze op zijn puzzel liggen zonder alle stukjes meteen door de hele kamer te verspreiden. Ze helpt mevrouw 's ochtends in de huishouding en wijkt dan niet van haar zijde. De middag wordt doorgebracht met relaxen. Samen naar de tv kijken (tennis!) is een favoriete bezigheid evenals vrijen en aandacht krij-

gen, maar ook menselijk bezoek ontvangen vindt ze geweldig leuk (zolang ze niet in haar stoel gaan zitten natuurlijk). Kortom, Nea lijkt helemaal op haar plaats en dat is een pak van ons hart.

In de tussentijd was er op 2 maart een nestje geboren bij cattery Silfescian, drie sorrel zilver en een helemaal rooi. Voor de gezelligheid was ik even gaan kijken toen het grut nog piepklein was, maar dat doe ik wel vaker zonder dat dat gevolgen heeft. Kort nadat de beslissing genomen was over de verhuizing van Nea viel mijn oog op een hele leuke foto van broer en zus van dit nest, toen zo'n week of acht oud en op hun allerschattigst. In het bijschrift werd terloops vermeld dat beide dieren nog niet besproken waren. Een hele batterij lampen begon opeens aan- en uit te flitsen in mijn hersenen. Help, zometeen heb ik nog maar twee katten in huis, veel te weinig eigenlijk. Sorrel zilver is voor mij nu eenmaal onweersstaanbaar en sinds de dood van Yp was die kleur niet meer vertegenwoordigd geweest bij ons thuis. Jongetje of meisje? Twee jongetjes zou misschien toch makkelijker zijn dan twee meisjes. Om een lang verhaal kort te maken, op 9 juli deed Momo hier zijn intrede. Bijzonder is dat hij zowel een neefje van Flavia als van Nea is en dat hij bovendien afstamt van mijn andere twee sorrel zilver Gigi en Ypsilon. Hij blijft dus wat je noemt in de familie.

Na alle toestanden met Nea was ik zelf het meest nerveus voor de introductie, die we dit keer heel wat omzichtiger hebben aangepakt dan in voorafgaande gevallen. Maar ik had me geen zorgen hoeven maken. Het jong is de relaxedheid zelf en hij nam alle touwtjes in handen. We hebben hem eerst met Nardi laten kennismaken. Ik had me, gewapend met omkoopvoer als tonijn en met speeltjes, tussen Nardi en de nieuweling geplaatst om meteen in te kunnen grijpen als het fout mocht gaan. Nardi snuffelde en blies wat en ging vervolgens op een stoel liggen slapen. Dat was makkelijk. De volgende dag begroette hij Momo als was hij een jarenlange huisgenoot en daarna gingen ze de trappen op en af sjezen.

Toen Flavia nog. Die was in eerste instantie een stuk minder toeschietelijk en vond het allemaal maar eng. Maar met een half blik tonijn in je maag ziet alles er toch minder bedreigend uit. Bovendien was de baas erbij, dus ging ze na een tijdje eens uitgebreid naar Momo liggen kijken, die met zijn libel aan het spelen was. Maar ze blies nog wel vervaarlijk naar hem, zelfs van tien meter afstand. Op een stoel gaan slapen met dit gevaar in de buurt was er voor haar niet bij. In het begin hield ik de sessies dus vrij kort, maar toen ik merkte dat ze zo'n beetje knapte van nieuwsgierigheid naar dat vreemde beest dat daar maar doodgemoedereerd zijn gang ging alsof het huis van hem was, liet ik ze

De foto die ik niet kon weerstaan, Momo en zusje Chanine

langer bij elkaar. Momo was daarbij onbetaalbaar. Hij trok zich niets van Flavia aan en speelde en buitelde alsof ze niet bestond. Kwam hij wat te dicht in de buurt en kreeg hij een waarschuwing, dan deed hij gewoon een stapje achteruit en ging verder waar hij mee bezig was. Hij liet zich totaal niet intimideren. Op een goed moment maakte hij me zelfs duidelijk dat ik in de weg zat met al mijn bezorgdheid. Of ik niet even wat anders kon gaan doen. Zodra ik er tussenuit stapte, viel er een heel stuk spanning weg. De volgende dag heb ik ze alle drie in dezelfde ruimte gelaten en toen Flavia door had dat Nardi zich helemaal niets aantrok van dat kleine geval, werd ze ook wat dapperder. Die avond besloot ik dat alle deuren weer open konden, hoera!

Nardi's tolerantie van de eerste dagen hield echter niet zo heel lang stand. Dat beest was een bedreiging voor zijn comfort! Overall was Momo als eerste bij en dat begon Nardi de keel uit te hangen. Samen uit één bakje eten was nog tot daar aan toe, maar die indringer hoefde niet te proberen om te gaan slijmen en vriendjes te worden. Flavia daarentegen zocht Momo steeds vaker op en wilde best met hem spelen zolang hij niet te ruw was. Nu is Momo dat gewoon altijd, dus kreeg hij heel wat dreunen en geblaas te verduren van Flavia, maar ze kon het toch niet laten om steeds maar weer terug te komen.

Nardi bleef een tijdlang bokkig en blies bij het minste of geringste tegen Momo. Gelukkig deed hij hem verder niets, dus besloten we ons er maar niet al te veel van aan te trekken. Hij zat met zijn gedrag vooral zichzelf in de weg, want hij liep allerlei knuffels en lekkers mis als hij zich weer eens als een kluizenaar terugtrok. Daar kwam hij zelf natuurlijk ook achter, al duurde het wel een maand of twee voordat hij er wat mee deed. Als hij bij mij op schoot zat, hoefde hij Momo maar uit zijn ooghoek aan zien komen of hij zette het op een urmen en spoot er vandoor. Afgelopen week ging er opeens een knop om in zijn kop en bleef hij gewoon zitten. Sterker nog: laatst werd ik 's nachts wakker en merkte dat de beide heren dicht tegen elkaar aan in hun volle lengte uitgestrekt op het voeteneind van het bed lagen, op hun rug nog wel, en dat Nardi een poot om Momo's schouder had geslagen. Waarschijnlijk vindt hij dat Momo nu een echte kat is en geen kitten meer. Nardi heeft het namelijk niet zo op kittens, dat hebben we kunnen merken met het nest van Nea. Hij vindt ze vies en eigenlijk ook best een beetje eng, dus loopt hij er met een grote bocht omheen. Ik heb nog een komische video van Zoot die kirrend achter hem aanloopt in de hoop vriendjes te worden en Nardi die niet weet hoe snel hij zich uit de voeten moet maken.

Sinds een paar weken hebben we hier

een nieuwe grote klim/krabpaal op de benedenverdieping staan, met vier manden boven elkaar. Momo vond hem vanaf het begin prachtig en had al direct de bovenste slaappleats ingepikt. Het duurde een week of wat, maar nu is de paal ook erg populair bij Nardi, die de strategische toppersite van Momo heeft overgenomen. Hij heeft daar op twee en een halve meter hoogte goed overzicht en kan kapers op de kust er makkelijk uitmeppen. Momo behelpt zich nu met de derde verdieping. Die biedt ook perspectieven, want van daaruit kan hij Nardi van onderaf bestoken en dat geeft leuke effecten.

Momo heeft sinds hij hier in huis is zijn eten nog nooit laten staan en dat kun je merken aan zijn groei. Mijn keukenweegschaal gaat maar tot vier kilo en daar past hij niet meer op. Hij is dan ook inmiddels met zijn zes maanden zeker zo groot als Flavia, alleen met minder lang haar. En er komen nog wel wat pondjes bij. Hij staat hoog op de poten, heeft een lange rug en staart en de kop van zijn vader Jack. Op zijn oren tekenen zich heuse pluimpjes af. Ze zijn niet zo overtuigend als bij zijn voorouder Gigi, maar toch onmiskenbaar aanwezig. Hij is altijd goedgehumeurd en laat zich door niets uit het veld slaan. Nou maar hopen dat hij straks zijn poot goed stijf houdt bij de dierenarts. Want het zou toch wel erg leuk zijn als hij voor wat nageslacht kon zorgen.

Van boven naar onder: Nardi, Momo en Flavia

Hoe een kansloos Somali kitten de kans van zijn leven kreeg.

Door Helga Bruggink

Op 5 maart 2010 beviel onze zwart-zilver Somali poes Doekosjka's Yara Kathlena middels een keizersnee van 4 mooie kittens. Er werden drie poesjes en een katertje geboren. De keizersnee was nodig omdat moederpoes Yara een lichte vaginale infectie had en dat daardoor de bevalling niet vlot genoeg op gang kwam.

De kleintjes groeiden voorbeeldig op, alleen viel het op dat het katertje zich af en toe "verslikte" en het dan erg benauwd had. Dit gebeurde eigenlijk vanaf het moment dat hij vast voedsel begon te eten. Maar omdat de kittens behoorlijk gulzig waren, dacht ik in eerste instantie er niet veel van. Toen het verslikken steeds erger werd, nam ik hem mee naar de dierenarts. Die dacht dat het in eerste instantie aan het klepje lag, wat de luchtpijp afsluit tijdens het slikken. Ik kreeg het advies om het voedsel gemalen en vochtig toe te dienen. Omdat de kleintjes werden groot gebracht met Porta 21 blikvoer 's ochtends en verder eendags kuikens, Carnibest en runder- en lamshart, werd al dat eten voor Charming Toni in een blender fijn gemalen met extra vocht, als een papje. Dit ging prima en afgesproken werd om langzaam het voedsel wat grover te malen. Af en toe verslikte hij zich nog wel, maar toen er zich plotseling lief personeel voor hem aanmeldde, die meteen helemaal voor hem vielen (en vice versa), durfden we hem met een gerust hart (en de nodige instructies) naar Haarlem te laten vetrekken.

Echter na een kleine week kreeg ik een wanhopig telefoontje van de nieuwe

eigenaar dat ze niet meer wisten wat ze met Toni aanmoesten. Al het voedsel werd steeds weer teruggegeven en hij was erg benauwd. Het verslikken had hele nare vormen aangenomen en hij groeide ook al niet meer. We besloten meteen om hem op te halen en brachten hem de volgende dag naar onze dierenarts in Zelhem. - Deze bracht hem onder narcose en spoot barium pap in de slokdarm om röntgenfoto's te kunnen maken, die zouden aantonen hoe het voedsel via de slokdarm in de maag kwam.

Wat bleek nu? Het eten kwam helemaal niet in de maag! Ter hoogte van het hart zat een ernstige vernauwing van de slokdarm. Deze was ontstaan omdat de tweede aorta - die elk kitten in de baarmoeder heeft en die normaal vanzelf voor de geboorte verdwijnt - bij onze kleine Toni was blijven zitten en zich om de andere aorta en de slokdarm had gewikkeld en de hele boel afknelde. Dit heet in medische termen een *persisterende aortaboog* en dit is niet met het leven verenigbaar. Dus stonden we voor de moeilijke keuze: of Toni in te laten slapen of hem een dure en risicovolle operatie te laten ondergaan. Omdat het een heel gezond en superlief katertje is, besloten we hem een kans op leven te bieden.

Gelukkig had ik enkele maanden daarvoor ik een artikel gelezen over een katertje van mijn vriendin/fokster

Toni als kitten met zijn zusjes

Monica Mees, dat dezelfde aandoening had. Zij heeft hem laten opereren door dr. How in Den Haag. Omdat onze eigen dierenarts de operatie niet aandurfde, gezien het echt specialistisch werk was, hebben wij toen contact opgenomen met dr. How en hem de situatie voorgelegd. Na het inzien van de medische gegevens van onze eigen dierenarts, besloot hij om Toni te opereren op 28 juni jl. Na enkele zeer spannende uren, belde dr. How op met de gelukkige mededeling dat de operatie was geslaagd en drie dagen later mochten we onze Toni al weer ophalen.

We hadden verwacht een ziek en zwaar verzwakt kitten aan te treffen, maar niets was minder waar. Toni was springlevend, had honger als een wolf en had zich op de praktijk als een ware clown gedragen. Toni knapte met de dag enorm op, verslikte zich niet eenmaal meer en na eerst nog voorzichtig gemalen voedsel gegeten te hebben, mocht hij na twee weken

Toni met halfbroer Cinnamon

Na de operatie

al weer normaal met de andere dieren mee eten.

Binnen drie weken na de operatie kon hij al weer naar zijn oude nieuwe baasje en vrouwtje terug en nu is hij niet alleen zijn oudere halfbroertje de baas, maar is hij zelfs groter dan hij en vermaken zij zich de hele dag door heerlijk samen te ravotten.

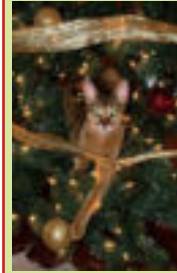
We zijn zo enorm blij dat we door navragen, doorzetten, liefde en zorg een in eerste instantie hopeloze situatie hebben kunnen omzetten in een erg positieve. Het is heerlijk te zien hoe ons katertje uiteindelijk weer een gezond dier is geworden. Het was en is een bijzonder kitten en wij zijn betrots op de kleine dappere man, met

zijn fantastische karakter en uitstraling. Hij is trouwens vernoemd naar onze dierenarts dr. Toni Oranje, een bijzondere man die (samen met dr. Jessica Weimer en de assistentes) gevochten heeft om d.m.v. een keizersnee alle 4 de kittens een goede levenskans te geven. Ook mijn oprechte dank aan Monica Mees, die haar ervaring op papier had gezet en ons met raad en daad heeft bijgestaan.

Toni, gelukkig weer gezond en wel

Kerst- en/of sneeuwfoto's gezocht!

De pepernoten liggen al weer in het schap en ondanks een paar prachtig mooie nazomerse dagen, komt de winter er toch echt met rasse schreden aan...

Dat kan maar een ding betekenen...

het Raskan kerstnummer 2010!!

We zijn op zoek naar mooie, leuke, ontroerende, grappige foto's van uw huisdier in de sneeuw of in de kersdecoratie. Stuur het ons toe, liefst in hoge resolutie, dan is de kans groot dat uw kanjer in volle glorie in het volgende nummer verschijnt. Als dat geen mooi kerstcadeautje is...

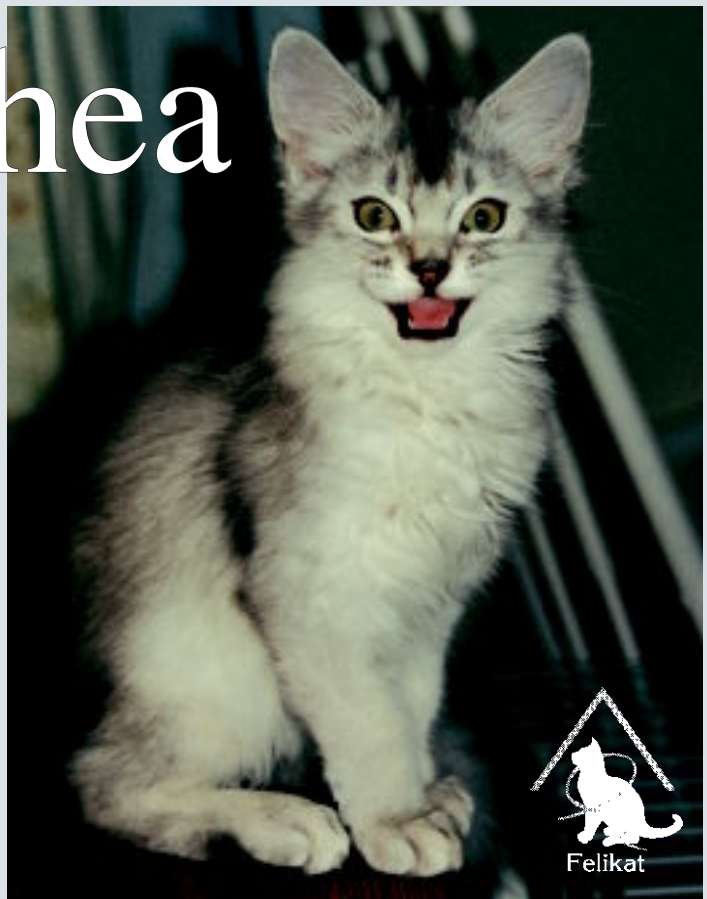
Gelieve het voor **15 november** toe te sturen naar redactie@raskan.nl

Alvast hartelijk dank namens de redactie.

Somali Cattery Moonschea

Somali's in
wildkleur,
sorrel en zilver

Alexandra Slingenberg
Gorselseweg 31
7437 BD Bathmen (Ov.)
0570-541819
alex@nighthawk.nl
www.nighthawk.nl

Felikat

De strijd tegen kattenhaar...

door Sylvia Scheen

Niets is er zo bewonderd en verguisd als kattenhaar. We bewonderen onze Somalies om hun elegante harentooi, maar oh weh, als ditzelfde haar op onze kleding, de vloer, onze bank, ons bed of erger, in de soep vinden... Dan vinden we het alleen nog maar vies en lastig. Maar onze Somalies zonder haar zouden we toch ook niet willen. Er blijft maar een keuze over en dat is: schoonmaken. We grijpen naar de stofzuiger, allerlei wonderborstels en zelfs plakband en gaan zwoegend aan de slag. Het is een heel karwei om dit haar overal van af te zuigen, te vegen en te plukken. Dagelijks. Ik weet zeker dat we meer tijd moeten steken in haar verwijderen dan dat we onze kat aaien!

De oplossing voor al deze ellende ontdekte ik tijdens een bezoekje aan mijn zus. Zij zat lekker op de bank te kwebbelen terwijl haar vloer vanzelf schoon werd !!! Hè ?! Zij heeft namelijk een klein robotje dat al fladderend over de vloer gaat en heel nauwkeurig de hele vloer van alle haar, stof en pluizen ontdoet. Dat ding verdwijnt zelfs onder banken en kasten en vindt zelfstandig alle hoeken en gaten. Zij had het weer via haar schoondochter, die een paar Britten heeft. Vanzelfsprekend dachten die Britten dat het een nieuw kattenspeeltje was, maar nu liggen ze alleen nog maar lui te observeren wat dat ding allemaal doet.

Dat ding gaat met zijn poetslap over de vloer en al het haar blijft er aan kleven. Ideaal. Het robotje is een klein apparaat dat opgeladen moet worden en dan zelfstandig, zonder snoer, de vloeren reinigt. Kijk maar eens op de website van RoboMop en bewonder.

Of alle katten het leuk zullen vinden weet ik niet. Mijn Tamarin is een stofzuigermaniak en ik zie hem al als een gek achter dat robotje aandollen. Het robotje is voor gladde vloeren... maar voor de kattenliefhebber met vaste vloerbedekking (brr, dààr moet ik niet aan denken) is er kennelijk ook nog een stofzuigerrobot, die heel veel

duurder is dan dit robotje. Heel veel succes in de strijd tegen kattenhaar!

RoboMop, getest door Raskan!

door Myra Rooselaar

Geïnspireerd door het ingezonden artikel van Sylvia, heb ik me eerst via Youtube verdiept in dit zogenoemde kattenhaar wonder. Na contact met de mensen van RoboMop, kreeg ik een heus test-exemplaar thuis gestuurd. In de doos: 1 frame (licht materiaal van kunststof), extra doekjes (vergelijkbaar materiaal als Swiffer) en een oplaadbare bal. Hoe moeilijke kan het zijn? Niet dus. Na 3 uurtjes opladen, was de RoboMop klaar voor gebruik.

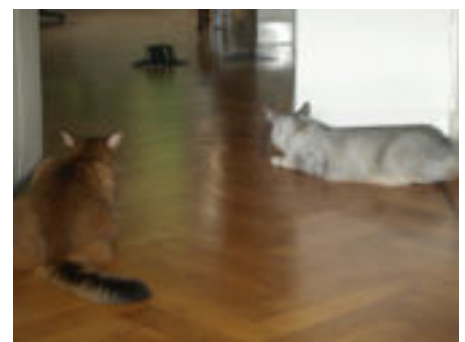
Ik wilde de lat meteen hoog leggen en had onze zolder als testlokaal gekozen: groot oppervlakte, gladde vloer, veel moeilijk te bereiken hoekjes en favoriete verstopplek van Ainstain en Angelina. Via een knopje was de bal makkelijk te activeren, waarna hij vervaarlijk begon te draaien en zachtjes te zoemen. Eenmaal in het frame, wist de RoboMop meteen wat van hem verwacht werd en zoemde hij weg. Al gauw kwam ik er achter dat hij het niet zo op trappen heeft voorzien, want ik hoorde een enorm gebonk en zag de bal onderaan de trap liggen draaien! Met een handdoek als verhoging voor het trappengat, was dit al gauw opgelost.

Een uurtje later kwam ik weer kijken, er vanuit gaande dat ik nu op zoek moest gaan en hem ergens in het meest verre en moeilijk te bereiken hoekje zou vinden. Niets was minder waar. Daar stond hij, midden op zolder! Bij nadere inspectie kon ik constateren dat hij zijn werk meer dan goed had gedaan: een enorme verzameling pluis, katten- en mensenhaar had hij aan het doekje verzameld, wat makkelijk te verwijderen was.

Blij met dit resultaat, was het tijd om RoboMop aan zijn beste werkgevers voor te stellen: Ainstain en Angelina. Bewijs hiervan de foto's. Echt bang waren ze niet, maar het was best een beetje eng, dat gekke, zoemende ding dat door de huiskamer heen en weer rolde...

Ik kan zeggen dat deze RoboMop de Raskan test goed heeft doorstaan en een goede hulp kan zijn in de strijd tegen kattenhaar en pluis. Hij is makkelijk te gebruiken, spreekt je niet tegen en amusant voor de katten... Het enige nadeel is dat hij nogal moeilijk uit te zetten is als hij eenmaal aan het draaien is en je moet niet op het frame gaan staan per ongeluk, want dat overleeft het niet.

Hij is vanaf €33,95 online verkrijgbaar via verschillende webwinkels. - Kijk voor meer info en verkooppunten op robomopnederland.nl.

Beetje eng, maar ook wel spannend ...

* WIN * WIN * WIN * WIN * WIN * WIN * WIN *

Wilt u ook zo'n zalige hulp in de huishouding, die u helpt in de strijd tegen kattenhaar? Stuur dan snel een mailtje naar redactie@raskan.nl (voor 15 november 2010) met een foto van uw favoriete pluizenbol en vertel waarom u juist deze RoboMop het meest verdient. De meest originele inzending krijgt deze handige RoboMop GRATIS thuis gestuurd.

STEWARDCURSUS 2010

Zaterdagmiddag 20 november 2010 zal in een gezamenlijke organisatie van Mundikat, Felikat en Felis Belgica weer een stewardcursus plaats vinden te Eemnes.

Deze cursus is bedoeld voor zowel stewards die al wat langer meelopen, voor nieuwkomers, evenals voor een ieder die het wel eens leuk lijkt om ooit te gaan stewarden.

In de loop der jaren heeft de taak van een steward een heel andere invulling gekregen, maar wel één die steeds belangrijker is geworden voor het goed reilen en zeilen van een show. Daarom is juist deze cursus, die door drie verenigen gezamenlijk wordt gegeven, zo belangrijk voor een ieder die al steward is en een ieder die in de toekomst wil gaan stewarden.

De cursus wordt geleid door de chefstewards van Felikat (Leida Grimbergen en/of Chris Bronsteijn) en Mundikat/Felis Belgica (Gerard Tjeerdsma) en zal in samenwerking zijn met een keurmeester, een keurmeester in opleiding (en dus voormalig steward) en een lid van de veterinaire commissie.

Thema's die onder andere aan de orde komen zijn:

Wat is de rol van een steward bij de veterinaire controle, wat wordt er van een steward verwacht en waar moet een steward goed op letten?.

De actieve rol van een steward bij de administratieve rompslomp van een keurmeester.

Een keurmeester is ook maar een mens en een extra oplettend oog kan heel veel extra werk voor het secretariaat voorkomen en de hiermee onnodige irritaties. Maar hoe ga je daar als steward mee om? Ditzelfde geldt ook voor het feit dat geen keurmeester hetzelfde is en deze dus ook zijn/haar eigen manier van keuren heeft. Maar diezelfde keurmeester heeft zich wel aan de regels te houden die er gelden binnen een organisatie. Hoe ga je daarmee om als zij/hij daarvan afwijkt?

De omgangsnormen van exposanten en de mensen in het algemeen zijn in de afgelopen jaren veranderd en soms zijn de mensen nogal heftig in hun uitlatingen. Hoe ga je als steward om met de nukken van sommige exposanten ?

De Best in Show op elke show mag toch wel als visitekaartje worden gezien van die dag. De afgelopen jaren wordt een poes niet echt meer voorgedragen zoals dat eerder wel zo was. Maar niettemin is jouw rol als steward van cruciaal belang, en dan met name de manier hoe de kat zich op de tafel presenteert. Ook jouw inzet is van belang voor het goede verloop van de Best in Show. Wanneer is het beter voor de kat dat hij/zij terug wordt getrokken en wie beslist dat...?

Dit, en nog veel meer nuttige informatie krijg je op deze cursusdag. Ook is er natuurlijk volop gelegenheid om zelf vragen te stellen. Daarnaast wordt er aan de hand van de aanwezige katten deze middag (minimaal 1 van elke categorie) getoond hoe een kat wordt voorgedragen en er is natuurlijk de mogelijkheid dit ook zelf te doen.

*Mede namens mijn collega chef-stewards hoop ik vele aankomende en ervaren stewards te mogen begroeten deze middag. Deze stewardcursus is **gratis**.*

*Aanmelden graag voor **7 november 2010***

bij Leida Grimbergen, agrim@planet.nl

De stewardcursus zal plaatsvinden op zaterdag 20 november 2010.

Aanvang 14.00 uur in de Koepelzaal van Sportcentrum de Hilt te Eemnes.

U komt toch ook???

Leida Grimbergen, Chris Bronsteijn en Gerard Tjeerdsma.

KATTEBELLETJES

Tijgetje meest populaire naam voor katten

De Nederlander houdt vast aan traditionele namen voor zijn hond of kat. Dat blijkt uit het jaarlijkse Namen Onderzoek van Proteq Dier & Zorg, aanbieder van huisdierenverzekeringen. Ook de afgelopen 12 maanden is Max voor de hond en Tijger(tje) voor de kat de meest populaire naam.

De top 5 van 2010 voor katten

1. Tijger(tje)
2. Gizmo
3. Simba
4. Luna
5. Tommy

Opvallendste stijger: Gizmo

In 2009 kwam de naam Gizmo voor het eerst in de top 5. Gizmo staat nu met stip op de tweede plaats. Tijger (tje) blijft evenals in 2009 de populair-

ste naam. Of die nieuwkomer de nummer één positie van Tijgetje kan gaan bedreigen zal volgend jaar moeten blijken.

Kiezen naam is serieuze zaak

Uit reacties van klanten maakt Proteq Dier & Zorg op dat het kiezen van een passende naam voor de hond of kat een serieuze zaak is. Geïnspireerd door vragen van klanten en om nieuwe eigenaren te helpen heeft Proteq Dier & Zorg de Namen Bedenker ontwikkeld: een online hulpmiddel om een passende naam voor de hond of kat te kiezen. Op de site www.proteqdierenzorg.nl staat de inmiddels veelvuldig gebruikte Namen Bedenker.

GRATIS uniek Verhalenboek

Royal Canin heeft een unieke verhalenbundel samengesteld 'Beroemde honden, slimme katten en vele andere opmerkelijke honden- en kattenverhalen.'

Het boek bevat meer dan veertig opmerkelijke verhalen uit heden en verleden. Het vertelt over beroemde honden die heldendaden verrichtten en slimme katten die de weg naar huis terug vonden. Maar ook over leuke, mooie en soms ontroerende gebeurtenissen van alledag. Bijvoorbeeld hoe Hein aan zijn naam is gekomen of hoe Biggles probeert diplomaat te worden. De verhalen worden afge-

wisseld met korte, ludieke krantenberichten. Het boek wordt geleverd in een speciale uitgave met harde kapt en tal van foto's.

Een leuk boek om te hebben, maar ook heel leuk om te geven. Je krijgt dit boek geheel gratis in de dierspecialzaak of bij de dierenarts bij aankoop vanaf 1,5kg Royal Canin gezondheidsvoeding.

Het boek kan ook helemaal gepersonaliseerd worden! Ga voor een geheel persoonlijke boekomslag, boekenlegger, pasfoto's en een sleutelhanger naar de website www.royalcanin.nl/-boekomslag. Het verhalenboek is **gratis**, voor de optionele persoonlijke boekomslag, boekenlegger, pasfoto's en sleutelhanger wordt een bijdrage van €3,95 gevraagd.

De actie loopt vanaf 8 september in de dierspecialzaak en vanaf 20 september in bij de dierenarts. De actie loopt door zolang de voorraad strekt. Kijk op www.royalcanin.nl/-verhalenboek voor de deelnemende verkooppunten.

Mantelzorg voor huisdieren van ouderen

Den Helder - Ouderen in Den Helder met een kat kunnen binnenkort mantelzorg voor hun huisdier aanvragen. Stichting de Kattenboet in Den Helder begint daartoe met de plaatselijke Vrijwilligerscentrale een speciaal project, zo meldde de gemeente Den Helder in augustus.

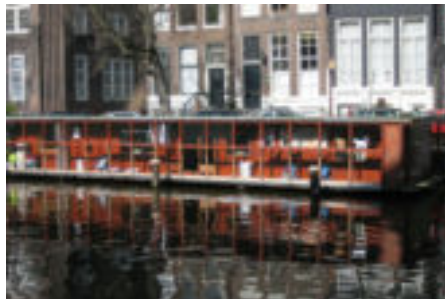
Het initiatief moet voorkomen dat ouderen hun kat moeten wegdoen, als ze er niet meer goed voor kunnen zorgen. Vrijwilligers helpen bijvoorbeeld bij het schoonmaken van de kattenbak en het borstelen. Ook kunnen ze met de kat naar de dierenarts of voor het dier zorgen, als de eigenaar in het ziekenhuis wordt opgenomen. De gemeente juicht het initiatief toe en ondersteunt de plannen om de zorg ook aan te bieden voor andere huisdieren, zoals honden en vogels. Volgens de gemeente is een huisdier vaak van groot belang voor ouderen, zeker als zij slechter ter been raken en hun sociale netwerk steeds kleiner wordt.

De Kleine Kattengids

Wie ooit een rondvaarttocht op de Amsterdamse grachten heeft gemaakt, is zeer zeker een van de merkwaardigste woonboten opgevallen: de beroemde Poezenboot aan de Singel 38.G.

Toen mevrouw Henriëtte van Weelde, woonachtig aan de Herengracht, zich in 1966 over een zwervende moederpoes met kittens ontfermde, kon ze op dat moment niet vermoeden dat dit het begin zou worden van de Poezenboot. Het werd bekend dat zij katten een warm huis bood en al gauw had zij te veel katten om in haar eigen woning te houden.

Gezien haar liefde voor boten, zette ze eerst een tjalk in, waar alle vondelingen en 'afstandskatten' een onderdak vonden tot ze weer opgenomen konden worden in een liefdevol huis. In 1979 werd de tjalk uit noodzaak vervangen door een volledig voor katten aangepaste ark. In 1987 werd een officiële stichting opgezet voor de Poezenboot en mevrouw Van Weelde bleef tot haar dood in 2005 nauw betrokken bij het lief en leed van de katten. Onder leiding van Judith Gobets en met de hulp van vrijwilligers en donateurs wordt het goede werk van mevrouw van Weelde voortgezet. Naast opvang geeft de Poezenboot advies, zoeken ze passende huisgenoten en bevorderen ze het castreren van katten om het aantal ongeplande nestjes te verminderen. - Tussen 250 en 300 katten vinden jaarlijks via de Poezenboot een liefdevol huis.

De Kleine Kattengids

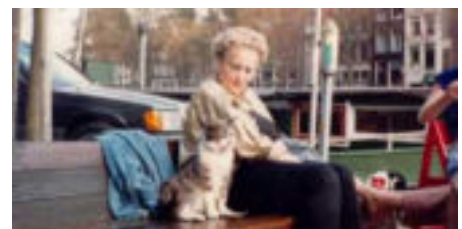
Onlangs zijn alle beste adviezen van de Poezenboot gebundeld in een leuk en vlot leesbaar boekje. De schrijfster en kattengedragdeskundige Elles Nijssen werkte nauw samen met Judith Gobets om dit boekje tot stand te laten komen. Naast alle adviezen zijn er portretten bijgevoegd van katten die een nieuw onderkomen hebben gevonden dankzij de bemiddeling van de Poezenboot.

Het is een ideaal boekje voor 'beginners' maar ook het doorwinterde 'personeel' van onze katten kan iets opsteken uit dit boekje. Want naast handige lijstjes zoals een 'startpakket' (wat heb je nodig als je een kat in huis neemt) en wat een kat gemiddeld kost per maand, komen ook onderwerpen aan bod zoals socialiseren van katten, gedragsproblemen en leren omgaan met de behoeftes van oudere katten.

Wij Raskanners weten natuurlijk wel al het een en het ander van katten, maar toch is het een erg leuk boek om

te lezen. Wisten jullie bijvoorbeeld dat je een krabpaal het beste bij de ingangen van het huis kan hangen, op een hoogte waar hij uitgestrekt kan krabben? Dit zodat eventuele indringers de geur-en-kras boodschap aantreffen dat hier een hele grote kat woont... En dat pesten een nare menselijke eigenschap is die katten totaal niet kennen. Als de kat iets doet wat niet mag, is dat niet om te pesten, maar om aandacht te vragen of omdat het angstig is.

80 Pagina's kattenweetjes, een absolute aanrader voor jezelf en leuk cadeau voor elke kattenuitgever en je steunt er ook de Poezenboot mee, verkrijgbaar via www.poezenboot.nl voor €12,50.

Henriëtte van Weelde naast de tjalk

Ondergoeddief blijkt kat te zijn

SOUTHAMPTON - De laatste weken bleef bij bewoners van een buurt in de Engelse stad Southampton maar wasgoed uit de tuin verdwijnen, waaronder opvallend veel vrouwenondergoed. Nu blijkt de dader geen perverseling met een liefde voor slipjes te zijn, maar een kat. Toen hun 13-jarige kat Oscar maar thuis bleef komen met wasgoed van de burens besloten Peter en Birgitt Weismantel maar eens de politie in te lichten. Ze hadden Oscar een half jaar geleden geadopteerd. Sindsdien kwam hun kat voortdurend aanzetten met spullen van hun burens, zoals tuinhandschoenen, sokken, ondergoed en kinderkleding.

Oscar is een fanatieke dief: hij komt gemiddeld met tien spullen per dag thuis. Ook nu de politie is gewaarschuwd, blijft hij doorgaan, melden Britse media. "We kunnen hem niet stoppen," zegt baasje Peter. Buurtbewoners zullen dus nog wel spullen blijven missen, maar ze weten nu in ieder geval waar ze gebleven zijn.

De kater is ontwaakt!

door Diny Veldhuisen

Entree in 't Veldhuis

Eind november 2008 was het zover: Silfescian Xochipilli Uriah kwam bij ons wonen. Waar Rhapsody, onze sorrelzilveren Somali, dacht een vriendinnetje op bezoek te krijgen en (over-)enthousiast reageerde, dacht Beaufort, onze Balinees, o, weer zo'n druktemaker erbij?

En ja, een druktemaker is het, we noemen hem gekscherend ons ADHD-ertje. Er is alleen af en toe tijd om uitgebreid te knuffelen, maar verder is hij druk druk druk. Zelfs het eten gaat in sneltreinvaart, behalve als er een haarbal dwars zit. Want stel je voor dat er ergens iets gebeurt en hij dat net zou missen!?

Abces

Vrij snel nadat hij ons tweetal kwam versterken, leek hij niet zo goed weg te weten met grote stukken eten. Een kippenekje ging er niet zo best in. De dierenarts ontdekte tandvleesproblemen. Er zat een flink gezwel in zijn bovenkaak. Het vormde zo'n grote flap dat deze bijna tot onder zijn bovenste rij kiesjes kwam. Geen wonder dat hij moeite had met nekjes! De dierenarts vond het geen optie om direct te gaan snijden, hij wilde eerst proberen of de zaak op een andere manier te redden was. Lukte dat niet, dan zou waarschijnlijk zijn hele gebit eruit moeten. We schrokken ons een hoedje. Het idee dat zo'n jong dier tandeloos door het leven zou moeten! Op advies van de dierenarts zijn we

direct gestart met het geven van Catoils omega 3 Mouth & Skin (visolie). Het spul stonk geweldig. De dosering is bijna druppel voor druppel opgevoerd tot de juiste dagelijkse hoeveelheid, anders werd het niet met het voer opgegeten. De dag waarop ik door een verkeerde aansluiting van de doseerspuit op het flesje de inhoud over me heen kreeg, zal ik niet gauw vergeten!

We hebben de omega maandenlang gegeven en warempel het probleem werd minder en minder om tenslotte te verdwijnen.

Suprelorin

Omdat we vonden dat Uriah zijn krachten voorsnog beter kon benutten om zijn kwaal te lijf te gaan, hebben we in april 2009 besloten een staafje Suprelorin bij hem in te laten brengen. Hij was toen ruim 9 maanden. Hiermee kon zijn kater worden met vier maanden tot ruim een jaar uitgesteld worden. Het middel wordt veel voor honden gebruikt, maar is door de fabrikant niet officieel getest voor katten. Er waren al ervaringen bij de Noorse boskatten en Maine Coons, zodat we het er maar op gewaagd hebben. Nu, augustus 2010, is de Suprelorin duidelijk uitgewerkt. Uriah had tot nu toe enkel een hoog miewtje. Het ieuw ieuw is inmiddels uitgebreid met MRRRAUW. Ook op de kattenbak is te ruiken dat hij toe is aan een leuke dame.

Suprelorin / superspeels?

Appie heeft Uriah een heel groot plezier gedaan met de beesies-actie tijdens het WK-voetbal. Meestal is een speeltje na een poosje uit de gratie, maar het beesie houdt het lang vol. Onze boodschappen komen doorgaans niet bij 's lands grootste grutter vandaan. Ik heb in het begin her en der gebedeld om zo'n ding te pakken te krijgen. Het succes is des te groter, dagelijks wordt ermee geslept en gegooid. Beesie verstopt zich nog wel eens bovenin de kattentrapeze, op de schoorsteen of andere plekje. Het eerste wat Uriah dus doet als hij uit de kattenren binnenkomt, is kijken waar dat beest zich nou weer verstopt heeft. Heel grappig is te zien hoe hij alle bekende plaatsjes checkt.

Toen mijn broer met een handvol beesies aankwam, wist ie van gekkigheid niet wat ie moest doen. De terughaalactie van AH van de beesies? Vergeet het maar!

Buitenleven

Het is niet mogelijk onze tuin cat-proof te maken, dus hebben we een ruime overdekte ren waar de katten naar believen in en uit kunnen vanuit de huiskamer. In de ren staat een

v.l.n.r. Rhapsody, Uriah en Beaufort

In de ren

klim- en slaapmeubel en er zijn op verschillende hoogtes schapjes langs de gaaswand gemaakt. Als je langsloopt, springt Uriah telkens weer enthousiast mieuwend op het hoogste schapje. Altijd blij je te zien met het liefst nog even een kroeltje erbij in de ren. Het maakt niet uit als Rhapsody al op een schapje zit, want dan gaat hij er gewoon bovenop staan.

Somi-worstelen

De twee Somali's zijn aan elkaar gewaagd. Beide zo'n 4,6 kg zwaar, kunnen ze eindeloos met elkaar worstelen.

len. Een bijna geluidloos gebeuren, je hoort alleen het gehap naar elkaar oren en poten. Een echte winnaar komt er niet uit naar voren. Dan is het nog leuker om Beaufort te belagen, want die kermt de hele buurt bij elkaar. Ook als hij alleen maar denkt dat er geworsteld gaat worden. Zolang hij de Somali's op zijn beurt net zo hard aan het uitdagen is om een potje te komen matten, maken we ons daar totaal geen zorgen over. Want

als dat op zijn voorwaarden gebeurt, hebben zij er nog steeds niet van terug. Beaufort werpt zich namelijk met alles wat hij heeft in de verdediging. Vanuit een uitgekiende rugdekking verdedigt hij zich met alle vier zijn poten tegelijk.

Tot slot

Onze katten zijn primair bedoeld als huisgenoten en niet voor de fok. Maar we vinden het leuk om een bijdrage te leveren aan de genenpoel van dit heerlijke ras. Zo mocht Rhapsody vader worden van een vijftal prachtige kittens. En nu is Uriah aan de beurt om een paar leuke dames te ontmoeten. Bovenstaande schets van deze lieve jongen nodigt daar hopelijk toe uit.

Uw verhaal en foto van kat hier?

Is uw kat de leukste en liefste van het land? Wat zeg ik? Van Europa? Maakt u ook zo'n leuke dingen mee en heeft u mooie, grappige of opmerkelijke foto's van uw kleine viervoeter die u graag wilt delen met andere liefhebbers? Stuur die dan snel naar redactie@raskan.nl en wellicht verschijnt uw kattenverhaal met foto's in het aankomend kerstnummer...

Silfescian

SOMALI'S & ABESSIJNEN IN WILDKLEUR, SORREL & ZILVER

Huibert en Suzan Meijer
Bloemertstraat 14, 2011 JP Haarlem
Tel.: 023 - 532 17 74

WWW.SILFESCIAN.NL

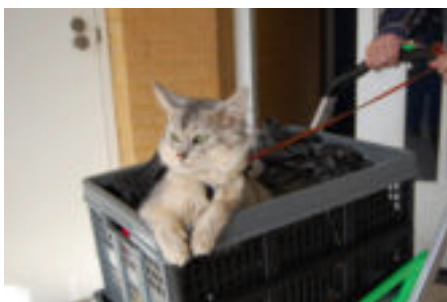

Tamarin brengt vreugde in verpleeghuis voor dementerende bejaarden.

door Sylvia Scheen

Inmiddels is het wel bewezen dat dieren mensen kunnen helen. Dementie en autistische mensen fleuren op en openen zich. Ook schijnt het aaien van een huisdier een kalmerende uitwerking op je hart te hebben en zelfs levens kunnen verlengen! Maar vooral brengt een dier vreugde en dat is waarom ik Tamarin geregeld meeneem naar het verpleeghuis waar mijn man wegens Alzheimer verblijft.

“Tammie, ga je mee?” en of Tamarin mee gaat. Zijn gedrag is te vergelijken met dat van een hond. Het geluid dat hij er bij maakt ook. “Mwá, mwá”, komt er met korte kreetjes uit zijn bekje en vervolgens “danst” hij naar de voordeur, waar hij zonder problemen in zijn tuigje stapt. Bij het zien van de geopende draagkooi stapt hij er direct in. Ik heb pas een nieuwe met boven-opening en sleuven voor de veiligheidsriem. Ideaal! En zo zit Tamarin lekker naast mij op de voorbank.

Dit is wel heel luxueus!

Op de parkeerplaats van het verpleeghuis haal ik de claxwagen uit de auto en even later zit Tamarin bovenop de wagen te pronken en rijden we naar de ingang. Tamarin kijkt fier en onverschrokken om zich heen terwijl we door de gangen lopen. Onderweg blijven de mensen, zowel bewoners als personeel bewonderend stilstaan om Tam te aaien. “Ah, wat leuk, een kat” en “wat huiselijk is het hier met een kat” wordt er gezegd door een dame. Zij loopt al maanden met tassen te zeulen door de gangen, maar

Iedereen wil me aaien...

het zien van Tamarin doet haar haar tassen helemaal vergeten en die blijven dan ook verloren in de gang staan terwijl zij zich stralend aan Tamarin wijdt. Ze zegt nog tegen mij dat: “in ieder huis zou een kat moeten zijn” en begint over haar eigen kat.

Tamarin is al heel wat keren mee geweest en hij trekt overal belangstelling en bewondering. Maar niemand heeft ooit van een Somali gehoord hoewel iedereen eensgezind is over zijn schoonheid. Tamarin is hier en soort ambassadeur van zijn ras. Als de mensen hem zien, dan kijken ze nergens anders meer naar ... en zo kon het gebeuren dat twee dames die elkaar tegemoet liepen en tegelijkertijd Tamarin ontdekten met een knal tegen elkaar aanbotsten!

In een van de verpleegkamers onderwerpt hij alles aan een grondig onderzoek; springt op bed en op de tv, de vensterbank... maar als hij op de kast wil houden ik hem tegen. Hij springt in de wasbak en drinkt een slokje uit de kraan. Hij schijnt zich er helemaal thuis te voelen. Dan gaat hij op zijn

Even drinken ...

gemak op de grond liggen en bestudeert het voorbijkomende personeel en bewoners. Niets ontgaat het meneertje. Hij maakt zich nergens druk om, wat er ook voorbij komt ratelen. Vervolgens gaat hij mee naar de ontbijttafel waar hij wederom het middelpunt van belangstelling is. Overal blijde gezichten bij het zien van deze mooie jongen. Iedereen vindt hem lief en mooi en de mensen genieten van hem. Tamarin laat het zich rustig welgevallend, maar dan ziet hij ineens een vogeltje buiten op het voederhuisje. Tamarin is en blijft een kat en snelt tot ieders verrassing naar het raam om tegen het vogeltje te mekkeren, dat natuurlijk weg vliegt. “Ach,” zeg ik tegen Tamarin, “dàar gaat je ontbijtje”, waarop hij een korst brood krijgt van een vriendelijke meneer. Tamarin springt op de ontbijttafel en iedereen kijkt lachend toe. Even later ligt hij heel ontspannen op de grond de boel gade te slaan. Op een gegeven moment staan ze met hun drieën tegelijk Tamarin te aaien en tegen hem te praten.

In het gebouw is een Grand Café. Of liever gezegd: het Alzheimercafé. Helaas is er geen muziek vanwege de Bevrijdingsdag, maar we kunnen er koffie drinken en Tamarin zit en/of ligt de hele tijd op tafel en kijkt ontspannen in het rond. Niets ontgaat zijn scherpe blik. Ook hier oogst Tamarin niets dan bewonderende blikken. Wat mij opvalt is dat stuurse, sombere of afwezige ogen van bewoners direct oplichten bij het zien van

Tamarin. Wat zo'n klein wezentje al niet te weeg kan brengen. Op de weg terug komen we bij de uitgang een bezoeker tegen die ook gelijk roept: "wat een schat" en "wat is ie mooi" en hoe bestaat het dat hij zo blijft zitten!"

Bij de auto stapt Tam zo zijn kooi in op mijn verzoek. Ik hoef het deurtje maar open te zetten en hij stapt braaf naar binnen. Thuisgekomen open ik de kooi en zeg: "kom dan, we zijn thuis", waarop hij direct uit de kooi komt en uit de auto springt. Ik hoef hem slechts te volgen door de tuin, want Tamarin weet precies waar hij heen wil: naar huis. Hij gaat tegen de voordeur opstaan en kijkt me aan alsof hij zeggen wil: "Zeg, komt er nog wat van... maak die deur eens open". Binnen gaat het tuigje af en Tamarin schuimt meteen alle voerbakjes af en gaat daarna lekker zitten stinken op de bak. Ook dát hoort er bij. Inmiddels ligt hij zich lekker te toiletteren

in zijn mandje op de vensterbank terwijl ik dit verslagje schrijf. Vandaag hebben wij samen een heleboel mensen blij gemaakt!

Tamarin met tuigje

Waarom 4 oktober Werelddierendag is.

door Myra Rooselaar

Op 4 oktober 1226 overleed de heilige Franciscus van Assisië, de stichter van de orde van de Franciscanen. In de vele verhalen over het leven van de heilige Franciscus komt zijn zorg en liefde voor alle leven (dus óók voor de dieren) tot uiting. Het vieren van Werelddierendag is daarom sinds 1931 ook niet voor niets gekoppeld aan zijn sterfdag op 4 oktober.

Speciaal voor gelovigen krijgt het verbond en de liefde tussen mens en dier een extra dimensie in de vorm van in een dierenzegen, waarin rondom 4 oktober mens en dier worden gezegend.

Al eerder vonden ongebruikelijke zegeningen plaats, zoals motorzegeningen en nu wordt er sinds een aantal jaren op verschillende plaatsen in Nederland dus ook het zegenen van huisdieren mogelijk gemaakt.

Zo ging Rudi van Wouw op 3 oktober naar Beverwijk om de zegening van haar Somali kater Moosje te vragen. Moosje overleefde vorig jaar een ernstige longontsteking en kon daarom zelf niet mee. Maar na overleg met de pater, nam Rudi een levensgrote foto mee, die ter plekke werd gezegend.

Rudi vertelde over deze bijzondere gebeurtenis dat een aantal mensen werd gevraagd iets over hun dier te vertellen en wat hem/haar zo bijzonder maakt. Daarna werden de dieren (waaronder ook knuffels) en hun baasjes uitgenodigd om naar voren te komen om de zegen en een bijzondere boodschap te ontvangen. Volgens Rudi was het "een indrukwekkende gebeurtenis".

Rudi laat de foto van Somali Moosje zegenen

Veiligheid boven alles!

Let op: Tamarin gaat altijd mee met een tuigje om en in de auto zit hij altijd in een draagkooi. Veiligheid boven alles. En voor jullie denken dat hij de ideale en onverstoerbare kat is, wil ik nog een ervaring van 21 april j.l uit het dagboek vermelden: "Vandaag iets heel raars met Tamarin meegemaakt".

Als ik even naar buiten moet dan staat Tam als een jonge hond te springen om mee te mogen. Dan neem ik hem wel eens even mee de tuin in om iets in de vuilnisbak te gooien en hij is dan helemaal blij. Ik moest vanmorgen alleen maar een brief posten, hier vlakbij, dus ik deed zijn tuigje aan en nam hem mee. Het was nog heel vroeg en heel stil. Er passeerden een paar auto's, maar Tam zat rechtop en vol interesse, zoals gewoonlijk, in het rond te kijken. Op de terugweg komen we de overbuurman tegen. Oudere man, in sukkelgangetje aan het joggen. Tam ziet hem al van verre aankomen en zit rustig te kijken. Op het moment dat die man ons passeert, raakt Tam ineens helemaal over de rooie. Hij werd echt helemaal wild en ik kon hem met moeite weer tot rust brengen. Ik liep een flinke schram op en ben gauw naar huis gegaan. Nou, Tam wilde ook alleen maar naar binnen. Binnengekomen zag Øro dat er wat mis was en kwam Tam troostend een likje geven. Maar Tam was nog te gespannen en viel hem aan. Ik greep direct in en Øro is een kat die heel goed in zijn vel zit en zo iets heel rustig opneemt. Daarop heb ik Øro en Frey in de buitenren gezet, zodat Tam even helemaal tot rust kon komen.

Ik snap hier echter helemaal niets van. Waar in hemelsnaam heeft Tam op gereageerd? In mijn ogen was er niets gebeurd waar hij zo bang voor zou moeten zijn. Ik heb hem zelfs nog nooit bang gezien! Nu is die buurman ook mijn kleur niet, maar om nu zo op hem te reageren.... Of zou hij een vies soort aftershave gebruiken waar Tam wild van wordt??? Toch wel eng dat een kat zo heftig op iets kan reageren dat ik dus niet heb kunnen waarnemen. Naar mijn idee heeft zich niets bijzonders voorgedaan, en als je ziet hoe Tam zich gedraagt in het verpleeghuis, waar hij zelfs met interesse bij gym heeft zitten kijken terwijl er met allerlei ballen gegooid en gerold werd... Tam vond alles leuk en liep overal tussen. En nu dit! - Zo iets zou dus ook met een kat op show kunnen gebeuren! Eng, hoor. Ik was me rot geschrokken."

Familie Pink, v.l.n.r. Donna con il Fiore, Donato Celestino, Donatella Ginevra, Davide Rufino en Rosanna

TER LEERINGH EN DE VERMAECK XVIII

door Suzan Meijer-Miedema

Verbaasd over zoveel volmaaktheid van onze acht weken oude kittens die om me heen zitten met een vanzelfsprekendheid alsof ze dit al jaren doen, begin ik aan mijn bijdrage voor dit Raskanblad. Ik heb al zoveel kittens zien opgroeien en ik blijf me steeds weer verwonderen over hun volmaaktheid, verrukkelijk lieve gezichtjes en de ontwikkeling van hun persoonlijkheden.

Vanmorgen had ik het voorrecht om wakker te worden tussen de gehele familie Pink. Zo noem ik sorrelzilvertjes vaak in gedachten. Bij deze kleurslag komen hun snoeperige roze snuitjes zo leuk tot uiting. Beide ouders zijn ook sorrelzilver, Papa en Mama Pink dus. Toen ik vroeger nog met jonge kinderen werkte, gebruikte ik graag bepaalde prentenboeken en het boekje *Blauwtje en Geeltje* van Leo Lionni was een van mijn favorieten. Dat er in dit nest een katertje in het begin moest doen met de naam Blauwtje en een poesje het met Geeltje moest doen, zal de herinnering opgeroepen hebben.

Meestal is het markeren van de kittens niet nodig maar wanneer er vijf van hetzelfde worden geboren, en je per se wilt blijven weten wie wie is dan is een hulpmiddel wel zo handig. Meestal volstaat een likje rode nagel-

lak op een nageltje maar omdat dit vijftal besloten had om met zijn vijven maar vier tepels te gebruiken was er in het begin steeds een andere de klos in die zin dat die niet optimaal aan zijn of haar trekken kwam. Door ze een gekleurd bandje om te doen, was in één oogopslag duidelijk wie al dan niet dronk. Anders had ik ze steeds moeten oppakken om ze onder de staart te kijken en/ of het nagellakmerkje te zoeken. De eerste bandjes stonden erg leuk maar waren te krap. Uiteindelijk kreeg ik de tip om ze zelf te maken van klittenband. Dat was het. Ook voor de veiligheid bevalt me dit goed. Mocht er eentje hinder van het bandje hebben – zodra er maar een beetje kracht op uitgeoefend wordt, schiet het wel los.

Innerlijke drama's

Maar terug naar het boek over Blauwtje en Geeltje. In dit boekje draait het om de emotie dat een kind niet door zijn ouders herkend wordt en nergens meer bij hoort. Deze wanhooft met daarna de opluchting dat het weer goed komt, beleefden m'n leerlingen kinderen graag keer op keer. Ik las *in een boek* van Rudy Kousbroek ook een stukje over ontroering. Hij beschrijft een passage uit *Alleen op de wereld*, waarin het aapje Joli-Coeur overlijdt. Ik heb dit boek heel wat decennia geleden gelezen maar dit leidde toen bij mij ook tot tranen. Kousbroek vraagt zich in zijn boek *Medereizigers* af hoe de kinderen tegenwoordig moeten leren

omgaan met innerlijke drama's zoals beschreven in het boek van Hector Malot? Er zijn heel wat boeken die ik graag meerdere keren wil lezen maar deze is bij die ene keer blijven steken al word ik nu wel nieuwsgierig hoe ik er nu tegenaan zou kijken. Zoveel onrecht en zoveel verdriet waren behoorlijk heftig voor mijn kinderziel-tje. Het leven met huisdieren is ook behoorlijk aangrijpend en het verdriet van kinderen wanneer hun dier kwijt is of overlijdt, gaat heel diep. Opgegroeid op het platteland was ik al vrij jong getuige van bedoelde en onbedoelde wreedheden. Voor het leren omgaan met innerlijke drama's kreeg ik dus voldoende gelegenheid. Het hebben van huisdieren en helemaal het grootbrengen van nestjes kent ook zijn drama's maar toen ik vanmorgen weer wakker werd met het gezinnetje Pink om me heen voelde ik me enorm bevoorrecht. Maar een seconde later besepte ik weer dat

Donna en Rosanna

Polly en Zagato in de kraammand van Tresca

onlangs Rosanna, het eerst geboren schattige poesje, heel plotseling aan een longontsteking was overleden. Het arme dier heeft zo geleden. Gelukkig maar heel kort maar dit zal me altijd bijblijven. In alle jaren dat ik fok heb ik nooit een kitten op oudere leeftijd verloren. De oudste ooit was Youni, die helaas een ernstige vorm van spasticiteit had. Rosanna was al zeven weken en één dag oud. Op de laatste foto's van een paar dagen ervoor, waar ze nog met zijn allen opstaan, was ze nog de ster van het gezelschap.

Polly het Pumipupje

Vandaag is het 4 oktober – een datum met verschillende associaties voor me. Eén ervan is het overlijden van Djinny, een zeldzaam lieve wildkleur kater en het eerste eigen fokje ooit dat we aanhielden. Hij was toen zestien jaar oud maar zo ziek en zo mager. Met alles wat ik nu weet van de medische mogelijkheden had ik hem beslist meer kwaliteit van leven kunnen geven op zijn oude dag. Gelukkig wist ik toen wel dat je een dierenarts aan huis kan laten komen om je dier waardig te laten inslapen. Al deze herinneringen maken me niet vrolijk maar wie wel altijd vrolijk is, is ons nieuwe hondje waar ik al eerder over geschreven heb. Inmiddels is zij van een zwart hondje met een zilver neusje getransformeerd tot een zilvergrijze dame met een chique coupe lune en weegt zij al bijna tien kilo. Daar hebben Zagato en Jack wel weet van wanneer zij met haar stoeien. Van-

daag viert Polly haar eerste halve verjaardag. Ze was onbetaalbaar met het ontlasten van de kittens van Tresca's nest dat een week geleden is geboren. We waren nog hevig onder de indruk over het plotselinge gezondheidsverlies van Rosanna maar het leven gaat door: Tresca was uitgerend en beviel volgens planning op mijn verjaardag. Helaas bleek er iets mis te zijn met een kitten en we moesten ook Tresca's eerstgeboren poesje laten inslapen. Dit kitten had een darmbloeding. Ook iets waar we geen ervaring mee hebben. Bijkomend probleem was dat deze ervaren moederpoes totaal haar kopje kwijt was geraakt en niet meer tot rust kon komen en ook de moederzorg aan de wilgen hing. Polly heeft zich kranig van haar taak gekwetend al vond ze wel dat dit een beetje op kinderarbeid ging lijken. Toen zij een keer niet op mijn roepen reageerde en ik de oude Pumi riep, was dit haar eer te na en kwam ze toch weer aanstuiven.

Geheel tegen de verwachting knapte Tresca helemaal niet op en dit ging van kwaad tot erger. Ze mauwde dag en nacht aan één stuk door. Ze had zelfs een morfine-injectie tegen mogelijke pijn gekregen. In overleg met mijn dierenarts die haar ook weer had nagekeken, heb ik haar een halfje Clomicalm gegeven en de kittens geholpen om bij hun moeder te kunnen drinken. Tenslotte wekt zogen oxytocine, het gelukshormoon en endorfines, hele goede pijnstillers, op. Na de eerste voeding en dat ene tabletje werd ze slaperig en na een tukje ging het met iedere voeding beter. Binnen twaalf uur was Tresca weer een gelukkige, ontspannen en spinnende poes die op eigen initiatief uitstekend voor haar kittens zorgde.

Suprelorin

Papa Pink, onze Jack, de vader van zowel de kittens van Anches en Tresca, is nu aan het ontkateren dankzij de Suprelorin en het rent en vliegt met zijn kittens dat het een lieve lust is. We hebben gekozen voor Suprelorin om de mogelijkheid open te houden om in de toekomst nog een nestje met hem te kunnen fokken. Helemaal bedrijfszeker is dit middel nog niet, maar mocht hij hierdoor zijn vruchtbaarheid blijvend verliezen dan zijn

De mooie Zagato

er in ieder geval al een aantal prachtige nakomelingen van hem. Ook Tresca, haar kleinzoon Zagato en het zwartzilveren poesje Shabanou hebben dit staafje geïmplanterd gekregen. Tresca werd na een rustperiode van dertien maanden door dit staafje weer krols en heeft zoals beschreven weer een nestje gekregen. Over het herstel van de vruchtbaarheid van Zagato ontstond echter steeds meer twijfel. Nu is hij vooral bij ons komen wonen als knuffelkater, maar hij heeft zo'n indrukwekkende mooie vacht en we hechten ook aan zijn afstamming die terugleidt tot onze allereerste poes uit 1982 dat we toch wel graag...

Bij een kater krimpen de balletjes tot erwten en de dieren gedragen zich nog castrateriger dan een echte castraat. Tot onze vreugde blijken zijn balletjes al weer duidelijk in grootte toe te nemen. De tijd zal leren of er ooit kleine Zagatootjes geboren gaan worden.

WIN een ROBOMOP!

DOE MEE en WIN!

Ook graag hulp in uw strijd tegen kattenhaar? Het enige wat u hoeft te doen is een mailtje te sturen naar redactie@raskan.nl met uw gegevens, samen een leuke foto van uw Somali of Abesijn en wie weet is uw huis straks haaren pluisvrij dankzij deze RoboMop.

Ga snel naar pagina 8 voor alle details.

Deze robot helpt u in de strijd tegen kattenhaar

Familieberichten

Geboren in cattery Silfescian op 26 september 2010
Een Somalikatere sorrel en een Somalikatere en -poes wildkleur.
Moeder: IC Korfavori Tresca di Shirezah (SOM n); PL-vrij, PRA-dr, PKdef-vrij.
Vader: Ch. Van Doekosjka's Spring Jumper (SOM os); PL-, PRA-, PKdef-vrij, oogspiegeltest-vrij.
Kittens beschikbaar.

Geboren in cattery Silfescian op 4 augustus 2010
Twee Somalikatere sorrelzilver en twee Somalipoezen sorrelzilver.
Moeder: Silfescian Anches mi Amore (SOM os); PL-vrij, PRA-dr, PKdef-vrij
Vader: Ch. Van Doekosjka's Spring Jumper (SOM os); PL-, PRA-, PKdef-vrij, oogspiegeltest-vrij
Kittens beschikbaar.

Huibert en Suzan Meijer, 2011 JP Haarlem, 023-5321774

De jarige veteranen

IC Auriane de La Merdune	(Auriane)	12 oktober 1996	Huisgenoot van Arnold en Ria Vermeulen
Al Pepperoni af Sriwijaya	(Peppi)	19 oktober 1989	Huisgenoot van Sianette Kwee
Jofel's Elmo	Huf	10 november 1995	Huisgenoot van Fam. J.Janssen-Blijst
Moonschea's Magic Melody	(Jessie)	24 november 1992	Huisgenoot van Nico en Nelleke Müller-Meijer
Cassandra van Direans	(Cassie)	25 november 1994	Huisgenoot van Jaap en Wil van Duijn
Viviane de La Merdune	(Viviane)	26 november 1999	Huisgenoot van Saskia en Marco Vader

De veteranenhoek staat open voor alle Somali's en Abyssijnen van 10 jaar en ouder waarvan de eigenaren lid van Raskan zijn.

Opgave en afmeldingen bij voorkeur via email: penningmeester@raskan.nl

Of via Tel: 0223 - 681577 's avonds tussen 19.00 en 21.00 uur.

Ondervermelding van emailadres en telefoonnummer. Vergeet niet om Uw overleden huisgenoot af te melden!

Veteranen op de website RASKAN.NL

Alle bij mij bekende veteranen staan nu ook op de Raskan-site. Wilt U zo vriendelijk zijn om de gegevens

Te controleren? Ook is er gelegenheid om een stukje over Uw veteraan met foto(s) hierbij te plaatsen.

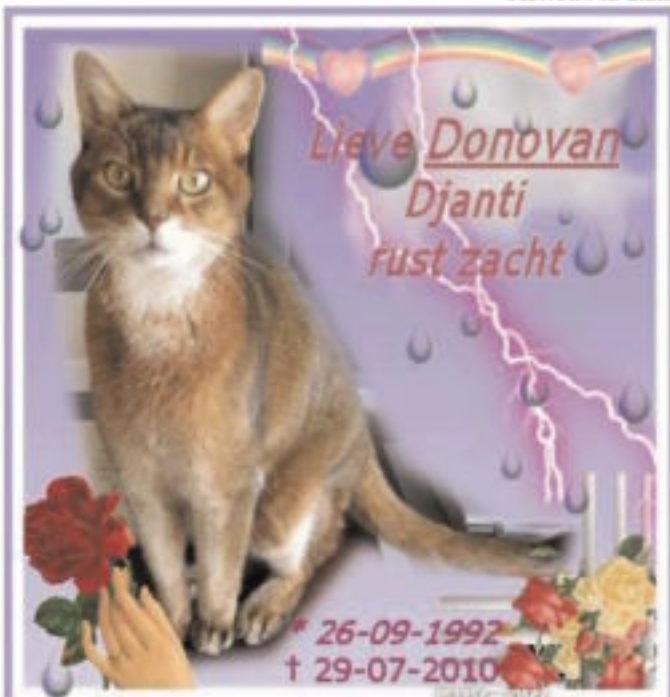
Vergeet niet om Uw overleden huisgenoot af te melden !!!

Overleden.

Donderdag 29 juli 2010 is mijn lieve begeleider op mijn levenspad, mijn onnavolgbare kater **Djanti**, overleden.

Op 26 september 1992 geboren als : **Boeneldanotsjzar's Donovan** uit Vader Int Ch Ralajadij Macorie el Valentijn en Moeder Boeneldanotsjzar's Ca-Milla.

Mevrouw A. Staal

Ferox Somali Cattery

Ferox

wildkleur Somali's

PL, PRA, PKdef, Felv en FIV vrij
Onze dekkater is beperkt beschikbaar

Marco en Esther
036-5365878
Almere
Somali@maijbe.com
www.Ferox-Somali.com

nieuw

De eerste
gezondheidsvoeding
op maat als
vleesbrokjes in saus

- optimaal voedingsstoffenprofiel voor
superieure smakelijkheid
- gezondheidsvoedingen, toegespitst op
levensfase en specifieke behoeften

PATENT

ROYAL CANIN
FELINE HEALTH NUTRITION

kies gezond voor kat&hond

Kijk voor meer informatie op www.royalcanin.nl

Royal Canin Nederland BV - Postbus 63 - 5460 AB Veghel - Tel. 0413-318400 - info@royalcanin.nl

TNT Post
Port betaald

Indien onbestelbaar retour: Ambonstraat 86, 1782 SK Den Helder

Showuitslagen

Schiedam 12-09-10 tekst Arnold Vermeulen

F 12-09-10 Schiedam

Met dank aan inschrijfburo Felikat.

Keurmeesters

Aina Hauge SOM n
Linda Knyova CZ ABY o, SOM os
Marianne Kuipers. ABY n, SOM ns
Sara Ojaniemi SOM a

SOM n - 12 Jeugdklasse 3 - 6 mnd Kater

Quillan van Bibiaan

RVT 134.717 Geb: 7-4-2010
QL's Hakunamatata d'Affranchi (n) X Sunzafumi's Mchumba (n)
Fokk. Hans en Els Schrauwen. Eig. Ria Winters

SOM n - 04 Gr.Int Premior Klasse Poes-

GIP/GIC Unique Van Bois Le Duc

FE.L01.SOM.019.1 Geb: 26-12-2001
GIP/EC Moonschea Sungold's Firesong (SOM o) X Lorenza Ravenna Tesoro Turco (n)
Fokk. R. v.d. Crommeacker. Eig. Huibert en Suzan Meijer.

SOM ns - 11 Jeugdklasse 6 - 10 mnd Kater

Van Doekosjka's Sorafel Salvatore

NL.FE.L10.SOM.003.1 Geb: 20-1-2010
Yo el Rey's Cool Charme (os) X Moonschea Starlight Icefairly (ns)
Fokk. /. Eig. Helga Bruggink-Pennekamp

SOM ns - 06 Int. Premior Klasse Kater

IP/Ch DK*Maverick of Timbavati

FD LO 143043 Geb: 12-8-2006
EC DK*Bijeto's Effy von Silber (ns) X Feline on Fire of Timbavati (o)
Fokk. Vibeke Larsen. Eig. Huibert en Suzan Meijer.

SOM os - 07 Champion Klasse Kater

Ch Van Doekosjka's Spring Jumper

NL.FE.L09.SOM.002.2 Geb: 21-3-2009
Yo el Rey's Cool Charme (os) X Van Doekosjka's Yara Kathlena (os)
Fokk. Helga Bruggink-Pennekamp. Eig. Huibert en Suzan Meijer.

SOM os - 10 Kastratenklasse Poes

Baringa Binah Byzoe

NL.FE.L08.SOM.016.2 Geb: 24-11-2008
Yo el Rey's Dvorak (os) X Yo El Rey's Bodile Busingye (os)
Fokk. M.O. Mees.. Eig. Inge Enthoven

ABY n - 01 Supreme Champion Klasse Kater

SC Clarion LittleManTate of Detrevande

CFA 0360-1601461 Geb: 23-3-2007
Highgaitpaws Aslan of LionsOfJudah (n) X GC* RW* Ras (o)
Khanz.Meet Va of Clarion (ABY n)
Fokk. K & R. Helmrich. Eig. A.A.S. v. Elmpt

ABY n - 03 Gr.Int.Champion Klasse Poes

GIC Gitachio's Sweet Sally

MU.L06.ABY.012.1 Geb: 18-4-2006
WA Apelsinam (o) X IC Gitacho's Genie (n)
Fokk. Marleen Heemels. Eig. M.G.J. Springvloed-Schneijderberg

GIC Jethro's Rani JW

NL.FE.L09.ABY.002.1 Geb: 21-2-2009
IC Berenetto Banderas (n) X Jethro's Sinja Moça (n)
Fokk. /. Eig. Truska Otte

ABY n - 09 Open Klasse Poes

Detrevande's Crazy Lil'Thing

MU.L09.ABY.013.2 Geb: 28-4-2009
SC *Ch Clarion LittleManTate of Detrevande, DVM (n) X Vildt Toshi på Detrevande (n)
Fokk. /. Eig. A.A.S. v. Elmpt

ABY n - 11 Jeugdklasse 6 - 10 mnd Kater

Solarian Puma JW IT

ANFI.L01.98783 Geb: 27-11-2009
Solarian Patchouli (n) X Solarian Maia JW & WW'06 (n)
Fokk. Chiara Parodi. Eig. L.L. Weimar- de Beer

ABY n - 11 Jeugdklasse 6 - 10 mnd Poes

Detrevande's Discreet Affair

MU.L10.ABY.002.4 Geb: 10-1-2010
Detrevande's Against All Odds X Vildt Urvi På Detrevande (o)
Fokk. A.A.S van Elmpt. Eig. Greet Janse-v.d.Velde

ABY n - 12 Jeugdklasse 3 - 6 mnd Poes

Detrevande's Flying Squad

MU.L10.ABY.009.4 Geb: 27-4-2010
SC *Ch Clarion LittleManTate of Detrevande, DVM (n) X Ch Highgaitpaws I'm Ivy of Fokk. A.A.S van Elmpt. Eig. Ria Winters

DK* Faby-Cats Evita (DK)

FDLO-158941 Geb: 11-5-2010
DK * Ch Söglint's Lucas (n) X DK *Ch Faby-Cats Athene (o)
Fokk. M & S Fabricius. Eig. Lesley Jack Brugmans

ABY n - 04 Gr.Int Premior Klasse Kater

GIP Lieverdan's Nerus

NL.FE.L01.ABY.020.2 Geb: 17-11-2001
IC Donna's Gandalf van de Ravottersgaarde (ABY p) X Belphégor's Ruddy Amber (ABY n)
Fokk. C. Duursma. Eig. M.G.J. Springvloed-Schneijderberg

U2 ABY n - 10 Kastratenklasse Poes

Onyx of the Athletics

MU.L01.ABY.006.4 Geb: 26-11-2000
GIC Manu of Wonderlove (ABY n) X Vertigo Red Toyka (ABY o)
Fokk. P van 't Wout. Eig. L.L. Weimar- de Beer

ABY o - 03 Gr.Int.Champion Klasse Poes

GIC Jethro's Frida Kahlo

FE.L07.ABY.009.1 Geb: 29-8-2007
IC Jethro's Justo Benedetti (n) X jethro's Princess Alexandra (n)
Fokk. /. Eig. Truska Otte

ABY o - 12 Jeugdklasse 3 - 6 mnd Poes

Detrevande's Fortune Cooky

MU.L10.ABY.009.3 Geb: 27-4-2010
SC *Ch Clarion LittleManTate of Detrevande, DVM (n) X Ch Highgaitpaws I'm Ivy of Fokk. /. Eig. A.A.S. v. Elmpt

Detrevande's Fine-Tuned

MU.L10.ABY.009.1 Geb: 27-4-2010
SC *Ch Clarion LittleManTate of Detrevande, DVM (n) X Ch Highgaitpaws I'm Ivy of Fokk. /. Eig. A.A.S. v. Elmpt

Lees
Pagina 3

Lees
Pagina 3

